

PRAZNIK ZVESTOBE IN ZAHVALE

(Iz govora dr. Katice Cukjati, na praznovanju zlate-ga jubileja Srednješolskega tečaja ravnatelja Marka Bajuka v Slovenski biši 16. 10.)

Srečali smo se ponosni in navdušeni v tem pomladanskem oktobrskem dnevu v našem skupnem domu, v Slovenski hiši, da proslavimo 50-letnico Slovenskega srednješolskega tečaja ravnatelja Marka Bajuka v Argentini. Obletnica bo z zlatimi črkami zabeležena v analih slovenske zdomske zgodovine. Današnji dan je praznični dan veselja, prijateljstva, povezanosti, radosti, ponosa, zahvale in lepih spominov. Vse te radostne misli so tudi prepletene z nekaterimi spomini, ki nam povzročajo kar nekaj melanholije in morda celo žalosti: misli na zaslužne profesorje in tudi na sošolce, ki so nas zapustili, a nas spremljajo iz večnosti.

Današnji praznik bi predvsem označila kot praznik zvestobe in zahvale.

Nekaterim demokratično mislečim Slovencem je bil usojen križ in istočasno milost zdomstva. Mnogi, premnogi pošteti, verni in plemeniti ljudje so morali trpeti diktaturo na domačih tleh. Vera v Boga, ljubezen do slovenstva, moralna energija, upanje in zaupanje, so porodili v okoliščinah, ki si jih ne moremo predstavljati, taboriščne tečaje in gimnazijo. Ravnatelj Marko Bajuk je zbiral okrog sebe dijake in dijakinje na Vetrinjskem polju v Avstriji, kot je zapisal dr. Marko Kremžar, „med zasilnimi šotori in begunskimi vozovi“. Naš srednješolski tečaj nosi ime po tem zaslužnem narodnjaku. Nedvomno so se prve kali v nepretrgani verigi dogodkov v novih okoliščinah po osebah, idejah in idealizmu že rojevale v begunskih taboriščih. Saj kot je dejal Leibniz: „Sedanost je polna preteklosti in nosi v sebi bodočnost“.

Slovenski srednješolski tečaj ni nastal po dekretu, vzniknil je ob naravni težnji mladega slovenskega študenta v emigraciji z nemirnim srcem po izpopolnjevanju osebnih intelektualnih darov in slovenske danosti. Nastanek in nadaljevanje srednješolskega tečaja je bila zadnja šolska postava v zgodovini slovenskega šolstva, ki predstavljala pomembni mejnik ne samo za slovenske zdomce, temveč za zgodovino Slovencev v celoti.

Pričetki srednješolskega tečaja, kot ostalih zdomskih ustanov, nam razodeva, da ljudje, ki so odšli na pot begunstva niso bili nazadnjaški, temveč globoko zakoreninjeni v slovenski krščanski tradiciji, ki je prepojena z ideali, pozitivnimi in konstruktivnimi načrti in bogatimi perspektivami. Po tragični vrnitvi domobranske vojske in nje pokola se je trdoživost preživelih svojcev in prijateljev v zdomstvu še pomnožila. Druge svetovne vojne je bilo konec in začeti je bilo treba novo življenjsko pot v tujino.

Strnjeno nekaj zgodovine. Milna Magister in Marko Kremžar sta imela v poletju 1959 predavanja za srednješolce o svetovno nazorskih problemih in slovenski literaturi. V letih 1959-1960 se je kar lepo članov teh srečanj obrnilo na Marka Kremžarja z željo in predlogom, naj bi ustanovili literarni krožek pod njegovim vodstvom, da bi se izpopolnjevali v jezikovnem izražanju ter bolj kvalitetno prenesli misli v obliko tiskane besede. Iz teh pionirskih korakov je leta 1961 literarni krožek prerasel v tečaj. Ko pogledamo zgodovino Srednješolskega tečaja, ugotovimo po dr. Komarjevih zaključkih, da „Ko razmišljamo o našem mestu in državi v toku zgodovine, je naša trdnost v bistvenem in naša gibkost v nebistvenem“. Nove okoliščine so narekovale nove rešitve. Od leta 1962 se je tečaj razširil po en letnik - do petega letnika. Proti koncu leta 1963 je Kremžar poimenoval tečaj po takrat pred kratkim umrlem ravnatelju Marku Bajuku, začetniku slovenskega šolstva v emigraciji. Društvo Zedinjena Slovenija pa je sprejelo tečaj v svoje območje kot avtonomno ustanovo. V pomoč profesorjem se je leta 1966-1967 ustanovil svet staršev. 1966. leta je bil

(Nad. na 2. str.)

Ob pokojninski reformi

Tudi Slovenija pripravlja nov pokojninski zakon, in tudi v Ljubljani stvari ne potekajo enostavno. A še daleč ne tako ostro, kot na primer v Franciji. Se pa obeta referendum, ki naj odloči, kako s to zadevo.

Premier Borut Pahor se morebitnega naknadnega zakonodajnega referenduma o pokojninski reformi ne boji. Kot je pojasnil ob odhodu s seje državnega zbora pretekli ponedeljek, bo vlada državljanom skušala predstaviti „ugodnosti te pogumne odločitve“. Opozarja pa, da bo izpeljava pokojninske reforme danes manj boleča, kot če bi jo izpeljali kasneje.

„Štejem kot dobro in za neko mero zrelosti naše družbe to, da se o tako težkih vprašanjih, kot je pokojninska reforma, pogovarjamo brez velikih zaostretev na ulici,“ je dejal premier, ki pa priznava, da se tudi to lahko spremeni. Po njegovih besedah bo sprejemanje pokojninske reforme „neskončno težka naloga“. A dodaja, da je na voljo le izbira, ali bomo pokojninsko reformo sprejeli zdaj ali v neki ne tako oddaljeni prihodnosti. „Samo to je izbira in jaz mislim, da je zdaj dovolj moči v nas, da preskočimo to oviro. Je sicer visoka, a smo jo sposobni preskočiti,“ meni Pahor.

Glede možnosti referenduma poudarja, da bodo ljudje premislili, kaj je dobro in kaj prav. „Vlada je pripravila predlog, ki se mi zdi dober. Tisti v tujini, ki so ga lahko pogledali, ga jemljejo kot enega referenčnih predlogov. Drugače pa vidite, da je praktično vsa Evropa v plamenu nezadovoljstva,“ je dodal premier.

Opozoril je, da je slovenska družba prešla krizno leto

o pokojninski reformi „bomo na ramenih nosili vsi državljani“, poudarja premier. „Vlada je odgovorno pripravila svoj predlog. Gotovo ni popularen, to ni odločitev, da bodo ljudje dobili več in to takoj, je pa odločitev, da bomo zmogli tudi potem in vsi,“ je še dodal.

Zagotovil je, da bo vlada skušala storiti vse, da bi ljudem predstavila ugodnosti pokojninske reforme. „Na koncu pa bodo imeli ljudje kot vedno prav. In če bo referendum, bo pač referendum. Mi se bomo potrudili ta referendum dobiti in bom zadovoljen, če ga bomo dobili brez protestov na ulicah, saj imamo dovolj možnosti za pogovor, da ti protesti na ulici niso potrebni,“ je še dodal premier.

Sindikati so danes pred poslopjem državnega zbora pripravili protest zoper predlog pokojninske reforme, še pred tem pa so poslance javno pozvali, naj predloga ne uvrstijo na dnevni red tokratne seje. Po oceni sindikalnih central namreč predlog pokojninske reforme in tudi predlog zakona o malem delu vse generacije vodita v revščino.

Koroški Slovenci danes

Inštitut za narodnostna vprašanja v Ljubljani je ob obeležitvi 85. obletnice svojega delovanja organiziral mednarodni simpozij z naslovom „Koroški Slovenci 55 let po podpisu Pogodbe o obnovi neodvisne in demokratične Avstrije“.

Pokrovitelj simpozija je bil Urad Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu, navože pa je nagovoril tudi državni sekretar dr. Boris Jesih. Simpozij je razpravljal o zgodovinskem okviru nastanka Pogodbe o Avstriji, pogledu na stanje in perspektive slovenske manjšine ter o pravnih in mednarodnih vidikih položaja koroških Slovencev.

Zgodovinski okvir nastanka Pogodbe o Avstriji so predstavili upokojeni diplomat in parlamentarec Bogdan Osolnik, ki je še edina živeča priča pogajanj tedanje Jugoslavije za ureditev položaja slovenske narodne skupnosti ter prof. dr. Matjaž Klemenčič iz Univerze v Mariboru. Svoje poglede na stanje in perspektive slovenske manjšine so predstavili predstavniki krovnih organizacij slovenske narodne skupnosti na avstrijskem Koroškem Nanti Olip in dr. Marjan Šturm, predsednik Enotne liste Vladimir Smrtnik, ter odvetnik Rudi Vouk.

Predstavniki so si bili enotni glede določenih pozitivnih premikov pri utrjevanju položaja slovenske narodne skupnosti. Le-ta se lahko ponaša z velikim številom članov, ki so uspešni v svojih poklicih, zelo pestra pa je na Koroškem tudi kulturna dejavnost. Ponudba

dvojezičnega šolstva je bogata, prav tako pa močna prisotnost slovenščine v cerkvi. K takemu položaju manjšine pa je prispevala 60% finančna podpora Slovenije. Klima na avstrijskem Koroškem se izboljšuje, okrepljeno in kakovostnejše pa je tudi sodelovanje med krovnimi organizacijami.

Kljub temu še vedno ostajajo odprta vprašanja. Znanje slovenskega jezika v družinah upada, obseg finančnih sredstev za slovensko glasbeno šolo je bistveno manjši kot za deželno glasbeno šolo, slovenščina kot uradni jezik na uradih in sodiščih ni uveljavljena, vprašanje dvojezičnih krajevnih napisov še ni rešeno, pozitivna diskriminacija na področju organiziranja manjšine in tiska pa ne obstaja.

Udeleženci so si bili enotni, da je postopna rešitev vprašanj mogoča le v dialogu, z različnimi sredstvi, a s skupnim ciljem. Posveta se je udeležil tudi prof.dr. Gerhard Hafner, strokovnjak za manjšinska vprašanja na Dunajski univerzi, ki je poudaril, da Avstrija priznava Slovenijo za partnerko v pogajanjih za uveljavitev pravic slovenske manjšine ter določila v 7. členu ADP. Nov predlog zakona o narodnih manjšinah, ki je v pripravi in s katerim soglaša tudi slovenska narodna skupnost, pa bi lahko prispeval k rešitvi odprtih vprašanj. Rešitev odprtih vprašanj bi lahko pomenila osredotočenje na razvojna vprašanja in čezmejno sodelovanje, ki sta pogoja za ureditev položaja manjšine in ustavitve asimilacije.

Tito protiustaven?

Kakršno koli povečevanje in čaščenje Josipa Broza Tita je v nasprotju z vsebino in duhom slovenske ustave in zakonov, v izjavi poudarjajo podpisniki iz kroga Nove revije. Zato ustavno sodišče pozivajo, da v postopku že vložene pobude za oceno ustavnosti razveljavi odlok o poimenovanju Titove ulice v Ljubljani in tega poimenovanja ne dopusti.

Ustavno sodišče naj spoštuje temeljno ustavno listino Slovenije in slovensko ustavo, saj odlok o imenovanju ceste po Titu „grobo krši ustavne pravice državljanov“, so podpisniki zapisali v izjavi, ki so jo poslali iz tajništva Nove revije. Kot navajajo, je Slovenija ob osamosvojitvi sprejela Temeljno ustavno listino o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije, v kateri so demokracija, človekove pravice in pravna država konstitutivni temelji države, ki naj spoštuje in v praksi uveljavlja evropska pravna načela in merila.

V preambuli te listine je po njihovih navedbah zapisano, da Socialistična federativna republika Jugoslavija ne deluje kot pravno urejena država in da so se v njej hudo kršile človekove in nacionalne pravice. Kot pojasnjujejo, te navedbe v preambuli med drugim potrjujejo tudi številna odkrita grobišča žrtev povojnih pobojev, številni procesi brez verodostojne pravne argumentacije in postopkov, številna taborišča in delovanje politične policije.

Tito je, kot opozarjajo, preko svojih zaupnikov in ob pomoči celotne partijske tovarišije z represijo in nedemokratičnimi volitvami vzpostavil enostrankarski totalitarni sistem, ki ga je nadzoroval s sebi podrejenim represivnim aparatom. „Brez njegovega neposrednega ukaza ne bi bilo povojnih pobojev, procesov in taborišč. Z njegovimi ukazi so bila zavestno kršena osnovna določila človekovih pravic in pravne države,“ so zapisali.

Od ustavnega sodišča zato pričakujejo, da bo ob 20. obletnici slovenske osamosvojitve branilo temeljne človekove pravice, demokracijo in pravno državo. Med 51 podpisniki izjave so tudi pisatelj Drago Jančar, nekdanji ustavni sodnik Tone Jerovšek, evropski poslanec Lojze Peterle, nekdanji zunanji minister Dimitrij Rupel, ekonomist Ljubo Sirc, predsednik Zbora za republiko Gregor Virant in teolog Ivan Janez Štuhec. Pobudo za oceno ustavnosti odloka Mestne občine Ljubljana o poimenovanju Titove ceste, ki je začel veljati junija lani, so aprila vložili predstavniki MSi, podmladka Nove Slovenije.

VTISI IZ SLOVENIJE

„Ali ne bo že sodni dan!”

(Od našega dopisnika)

Zadnji dan prejšnjega meseca je bila v galeriji Družina predstavljena knjiga **Vetrinj**. Izšla je pri založbi Družina kot petindvajseta knjiga zbirke Čas in ljudje (pri kateri je izšlo več knjig Marka Kremžarja, Ivana Korošca, Jelke Mrak Dolinar, Jožka Kraglja in drugih). Soizdajatelj je Nova slovenska zaveza, uredila sta jo pa Jože Pavlič in Jožef Kočar, pri predstavitvi pa je govoril tudi prof. Justin Stanovnik. Je to zbor prispevkov, ki so v skoraj dvajsetih letih izhajanja že bili objavljeni v reviji Zaveza, tukaj pa so združeni pod naslovom Vetrinj in predstavljajo bogato gradivo za poznavanje vetrinjske tragedije in odgovornosti posameznih akterjev teh dogodkov. Naslov teh vrstic pa je podnaslov ali motto knjigi, ki je vzklík slovenskega dekleta, ko se je v Vetrinju zvedelo, kam so odpeljali domobranci.

V knjigi so združeni članki, pisma, pogovori, spomini in pričevanja številnih avtorjev. Med njimi je več pisem, ki jih je Nova slovenska zaveza poslala slovenskemu predsedniku države, britanski kraljici in britanskemu veleposlaništvu v zvezi z deležem odgovornosti (krivde) britanske politike pri izročanju domobrancev v partizanske roke. Zanimivi so prispevki angleških avtorjev, kot so že znana grof Tolstoj in Corsellis, pa tudi Nigla Nicolsona, ki so prispevali k odprtju možnosti, da britanska vlada in parlament preštudirajo in premislijo vlogo pri tej zgodovinski krvavi mešetariji, ki je po koncu druge svetovne vojne stala življenje deset tisoče beguncev.

Nova slovenska zaveza je zapisala, da posveča knjigo „spominu vseh vetrinjskih in drugih žrtev boljševiške revolucije na Slovenskem, ob tem pa želimo in upamo, da

bodo ti spomini na preizkušnje in tolike žrtve nauk, kaj svet in zgodovina sta, ter obet za to, da bi se nam kaj takega nikoli več ne moglo ponoviti”.

Na sliki so urednika knjige Jože Pavlič in Jožef Kočar ter prof. Justin Stanovnik na predstavitvi.

Predstavitve se je udeležilo lepo število sodelavcev in sotrudnikov Nove slovenske zaveze in drugih, ki jih ta problematika zanima, saj se pri vsaki na novo natisnjeni strani odkrivajo barabije, ki so vredne sodnega obravnavanja na najvišjih mednarodnih sodiščih.

GB

PRAZNIK ZVESTOBE IN ZAHVALE

(Nad. s 1. str.)

ustanovljen odsek tečaja v Slovenski vasi, leta 1973 pa je zaživela podružnica tečaja v Bariloach, pod vodstvom Vojka Arka, prav tako pa je začela delovati podružnica v Mendozi, ki jo je vodil inž. agronomije Marko Bajuk. Leta 1969 je izšla prva številka almanaha. Leta 1975 je število dijakov tako naraslo, da se je tečaj v prvem letniku razdelil na dve paralelki. Leta 1978 so se priključili tečaju novi profesorji, rojeni že v Argentini. Od leta 1972 se je ustanovil sistem dopisnega šolstva za dijake, ki žive oddaljeni - raztreseni po Argentini.

Za poletne počitnice leta 1972/1973 je tečaj prvič organiziral poletno taborjenje za abituriente v Bariloach. Od leta 1991 pa abiturienti z velikim navdušenjem in pričakovanjem potujejo na jezikovni tečaj in obisk Slovenije in zamejstva. Ko se je Slovenija osamosvojila je v očeh naše mladine zaživela kot nekaj stvarnega in obetajočega. Možnost obiska domovine staršev in starih staršev je navdala nove generacije s slovenskim ponosom in z željo po večjih in močnejših stikih z domovino prednikov in njeni prebivalci. Za dijake je vključitev demokratične Slovenije v konstelacijo svetovnih držav ponudilo nove kulturne in življenjske perspektive.

V uvodnih besedah sem označila današnje slavlje predvsem kot praznik zvestobe. Ves program slovenskega tečaja ravnatelja Marka Bajuka priča o najbolj intimni povezavi programskih vsebin z ideali, zaradi katerih so se naši predniki opredelili med revolucijo v Sloveniji v težkih časih druge svetovne vojne. Načela, zaradi katerih so stopili na pot begunstva. Ideali krščanske vere ter z njimi tesno povezana oklenitev krščanskega svetovnega nazora in ideal ljubezni do Slovenije so svetilniki na poti našega delovanja. Brez teh idealov in vrednot naša zdomska skupnost nima nobenega smisla.

Ko govorimo o predmetih, ki jih poučujemo na tečaju, nimamo pred

oči zgolj informacij podatkov, nekega splošno kulturnega znanja, temveč izoblikovanje osebe - formacijo osebnosti. Če naše delovanje osebno in družbeno ni prežeto z duhom in principi, ki jih posredujemo pri verouku in svetovnih nazorih, je vse jalovo. Snov programov srednješolskega tečaja se ne sme omejiti na enostavne in kratkosežne študentske perspektive, temveč mora zasledovati globlje življenjske cilje. Pomen šolske vzgoje na podlagi krščanskih načel je v sedanjih časih še posebno ovrednoten, ker je vpliv izvendružinskih vzgojnih dejavnikov premočan - ter premnogokrat negativen.

Upravičeno smemo trditi, da je vloga, ki jo ima srednješolski tečaj ravnatelja Marka Bajuka v naši skupnosti, edinstvena po pomembnosti in vplivu, ki ga ima na celotno zdomstvo. Naša skupnost na vseh področjih ne bi bila to kar je, vključujoč vsa področja človeškega delovanja. Iz te celotne slike društvene pomembnosti tečaja pa zaostriamo pogled na vsakega dijaka, ki je pet let obiskoval tečaj, saj je bil namenjen vsakemu dijaku posebej. Pod rubriko Zgodovina našega tečaja, ki je sestavljal brošuro, ki je bila izdana ob srebrnem jubileju, beremo: „Krožek leta 1959 je bil ustanovljen z namenom, da se vztraja, četudi bi hodil na ta krožek en sam slušatelj”.

Svoj čas je bivši ravnatelj in profesor Alojzij Geržinič zapisal: „Rad pa se spominjam tudi vseh ostalih dijakov, celo takih, ki so prišli na tečaj prisiljeni ali z edinim namenom, da se v tistih sobotnih popoldnevih prijetno pozabavajo. Življenje jim jasni pogled in zgled nekdanjih tovarišev ali kako seme vzgojitelj je jim pomaga k resnosti. Drugače gledajo na pomen slovenskega jezika, kulture, zgodovine in sedanjosti; odkriva se jim temeljna naloga mladega človeka: rasti v krepko katoliško osebnost”. Po starših in po profesorjih posredovane misli so kot semena,

ki ne vemo, kdaj in kje bodo obrodili svoje bogate sadove. Vloga staršev in vzgojiteljev je vztrajati z ljubeznijo in zaupanjem pri svojem poslanstvu, Bog pa bo blagoslovil njihovo setev.

Ali si lahko predstavljamo tako kvalitetno in pošteno delovanje naših organizacij in ustanov, ki so že v rokah tukaj rojenih voditeljev, brez odločilne vloge našega srednješolskega tečaja? Koliko bivših dijakov v zrelih in mladih letih imajo odgovorna mesta na različnih področjih v argentinski družbi in žanjejo priznanja in z njimi naša slovenska skupnost zaradi moralne drže in kulturne zakladnice, ki so jih pridobili na srednješolskem tečaju?

Zahvala vzkipi tudi pri starših, kateri so se skupaj z dijaki tudi izpopolnjevali v slovenski kulturi in novostih, ko so bili prisiljeni iskati odgovore na vprašanja nalog pri stari mami, v knjigah in celo na internetu.

Ne na zadnjem mestu se pa iskreno zahvaljujejo profesorji tečaju, študentom, staršem in ostalim sodelavcem, ker se v poučevanju dialoga s dijaki, prav tako obogatijo, se seznanjajo z napredki sveta, so primorani k poglobljanju in iskanju novih dostopov do sedanjih generacij, se posodobijo v uporabi metod in predvsem se obogatijo s prijateljskimi stiki s kolegi.

Res je današnje slavlje praznik zahvale in to v prvi vrsti Bogu za vse dobro in lepo, ker nam je podaril v tem edinstvenem življenjskem izkustvu daleč od baročne Ljubljane in mogočnega Triglava. Današnja proslava je praznik zvestobe Bogu, Sloveniji in našim padlim domobrancem in drugim žrtvam komunizma.

Dokler bo slovenski srednješolski tečaj Marka Bajuka ostal zvest tem izročilom, do takrat bo izpolnjeval poslanstvo, ki ga tako plodovito, kreativno in odgovorno izvršuje. Spominska plošča v besedah našega blaženega škofa Antona Martina Slomška, pa nam razsvetljuje osrednjo vodilno misel: „Sveta vera bodi Vam luč, materin jezik pa ključ do zveličavne narodne omike”.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Gotovo je pretekli teden potekel v senci pokojninskega zakona, ki ga je potrdil senat in nanj predsednica vložila svoj veto. A še marsikaj drugega se je zgodilo.

Končno opozicija. Precej časa je potekala debata, kako v senatu združiti opozicijo, ki je tako razpršena, da komaj blokira vladne projekte, ne more pa potrditi lastnih zakonskih osnutkov. No, to ji je uspelo pretekli teden, ko so obravnavali nov pokojninski zakon. Poslanska zbornica je bila že prej potrdila 82 odstotno mobilno pokojnino. Besedilo predvideva, da je minimalna pokojnina avtomatično 82% minimalne delavske plače. Ko so v senatu končno zagotovili potrebno število glasov, je stvar stekla. A vlada je postopala precej nerodno, njeni senatorji so se udeležili debate in nato tudi ostali na glasovanju. So se ušeli v računih? So predvidevali rezultat a domnevali, da je nova priložnost za napade na podpredsednika? Dejstvo je, da je bil rezultat ponovno izenačen in je s svojim glasom odločil podpredsednik Julio Cleto Cobos. Vsi so se spomnili na slavno resolucijo 125, ko je „ne pozitivni” glas predsednika senata vladi zadal prvi resni poraz. Če je bil glas Cobosa tedaj neke vrste neznanica, so sedaj vsi vedeli, kako bo volil. Osnutek je postal zakon, čakala pa ga je napovedana zavrnite gospe predsednice.

Ni denarja? Takoj naslednji dan je gospa Cristina Fernandez Kirchner vložila svoj veto. To je seveda popolnoma legalna in ustavna poteza. Da bi razveljavil predsedniški veto pa bi moral parlament ponovno potrditi zakon, a z dvotretjinsko večino, kar je v sedanjih okoliščinah nemogoče. In kakšen razlog je gospa navedla, da je storila tako nepopularno potezo? Da ni denarja. „Ne bom državo zapeljala v stečaj”, je prepričljivo razlagala. Številke pa, ki jih navaja opozicija, so drugačne. Govorijo da se samo 64 odstotkov pokojninskega sklada uporabi za pokojnine, vse ostalo gre v razne druge namene, večina res socialne narave, a za kar bi morali uporabiti druga sredstva. A mimo socialne potrebe upokoencev in pravilnosti ali nepravilnosti uporabe sredstev, pogledjmo politično stran zapleta. Je res vlada ukinila zakon samo zato, ker je bila to iniciativa opozicije? Je predsednica izpostavila svojo usihajočo priljubljenost, da je lahko ponovno udarila po podpredsedniku? „Okupa”, ga je imenovala, kar v žargonu pomeni osebo, ki ilegalno in večkrat nasilno zaseda neko mesto ali stanovanje. In še drugo vznemirljivo vprašanje: Ali

bi stranke opozicije tako vztrajale v tem zakonu 82% pokojnine, če bi same bile na vladi?

Oh, kako je dolga pot. Verjetno vlada računa, da smo še tako daleč od prihodnjih volitev, da ta dogodek ne bo odločilno vplival na rezultat. Bolj jo v zvezi z volitvami skrbijo druge stvari. Opozicija je že večkrat opozorila, da je novi zakon o volitvah poln napak in pogrškov, med katerimi je najbolj vidno dejstvo, da je premalo časa med notranjimi (primarnimi) volitvami in splošnimi. Komaj 70 dni jih loči, kar je s kateregakoli vidika premalo. Upoštevati moramo, da se marsikje postopek lahko zaplete: zahteve ponovnih preštevanj, obtožbe poneverb, prizivi na sodišče, pritožbe na volilne organe, ki ne bodo imeli dovolj časa, da se izrečejo, ker bodo zapadli vsi roki predstavitev kandidatov. Na to sedaj opozarjajo tudi mogočni župani Velikega Buenos Airesa, ki jim ne gre v račune vladno postopanje na tem področju. Ni vlada predvidevala teh zapletov? Vsekakor ne: ko je bila poražena na dopolnilnih volitvah 28. junija lanskega leta je morala potrditi zakon „po svoji podobi” preden je izgubila večino v parlamentu. Naglica je povzročila kar nekaj napak, ki se sedaj kažejo, pa jih ne znajo rešit. Vlada pa se boji, da bi vsak poizkus spremembe rodil nezaželene posledice.

Bežimo, tecimo, cigani gredo ... V preteklem tednu smo beležili še en dogodek, ki je vzbudil pozornost, a je hitro padel v pozabo. Vendar ime težko in globoko ozadje. Za peronistični praznik (17. oktober, dan zvestobe) je vodja CGT Hugo Moyano sklical mogočno zborovanje na štadionu Riverja. Priznati je treba, da je „mobiliziral” široke množice. A ozadje je prav v tem, da ta sindikalni vodja, pod dežnikom sedanje vlade, pridobiva rastočo oblast. Ne le na sindikalnem polju: po sili usode je postal vodja peronistične stranke v provinci Buenos Aires in to vodstvo spretno in odločno izvaja. Sicer svojeglavi župani se mu pokoravajo, ker se ga boji. Hugo Moyano je svoj originalni sindikat prevoznikov tovornjakov (camioneros) dal v roke svojemu sinu, sam pa se vrgel v politiko in podjetništvo. Osebnost ali preko sindikalne potuhe je nakopičil gore lastnin in vrsto kupčij, ki nenehno raste. Je temeljni steber v strukturi Kirchnerizma, a njegova zvestoba je vedno pod vprašajem. Zvest je le samemu sebi a uporablja mafijske metode. Nekoč je že omenil, da „bi lahko bil predsednik”. Pot je odprta. Kaj bo, kaj bo, če se Brdavs ne ukroti?

SLOVENCİ V ARGENTINI

SLOMŠKOVA PROSLAVA

Dobrota je vrednota, ki osrečuje

2. oktobra, na lepo pomladansko soboto, so se otroci slovenskih osnovnih šol srečali v Slovenski hiši na proslavi na čast Antonu Martinu Slomšku.

Najprej je dr. Jure Rode daroval sveto mašo za vse pokojne slovenske katehete in učitelje, med katero so lepo

prepevali otroci Baragove šole ter vodili, brali berila in prošnje ter prinesli darove učitelji in učenci Jurčičeve šole.

Med pridigo je gospod Jure poudaril Slomškove vrline in prebral odlomke njegovega življenjepisa, posebno tiste manj poznane dogodke njegovega otroštva in kako je izbral svojega birmanskega botra; ne preveč bogatega kmeta, ki pa se je med izpraševanjem najbolje odrezal. Tak nasvet velja tudi danes!

Po maši so otroci odšli na dvorišče, kjer jim je vsaka šola priskrbela malico, „da si privežejo dušo“. Za tem so se pomaknili v dvorano škofa Rožmana in nestrpno čakali začetek igre Družina Zebedej. Pred predstavo je referentka osnovnih šol, gospa Alenka Prijatelj Schiffrer, pozdravila vse navzoče, med njimi tudi gospo Anuško Lekan, bivšo učiteljico v Clevelandu.

Končno je prišel tako pričakovani trenutek, ko se je zastor odprl in se nam predstavili člani družine Zebedej: mama (Lucijana Oberžan Jarc), ata (Tomaž Kastelic) ter otroci: Janček (Niko Žagar), Cenček (Jožko Filipič), Tinka (Marjana Resnik), Zinka (Simone Beltrami Mavrič) in Jurček (Blaž Markež).

V vsakdanjem družinskem pogovoru pride na dan novica, da bodo naslednji dan dom za ostarele zaprli in vrgli na cesto vse njegove prebivalce, če ne bo za čas plačana določena vsota denarja. Ta misel otrok ne pusti spati in premišljujejo, na kakšen način bi lahko pomagali. Spomnijo se, da je v mestu slavní cirkus Skok (Pavel Jerman) in Cmok (Pavel Delich), ki išče nove umetnike in tja se naslednji dan napotijo.

Cirkus je posrečeno predstavljen. Velik in premičen slon ter njegova oskrbnika (Luka Figueroa in Nadja Petkovšek) vzbudijo smeh in ploskanje občinstva! Mali, zanimivi in pisani pajaci (Agustin Skale, Tadej Filipič, Federiko Tašner, Franci Močnik, Ian Luna Praprotnik, Matija Leber, Valentin Mokorel) se smešno vrtijo na odru. Belo pobarvan mimo

Slovenije (Milena Petkovšek) istočasno pred snemalcem (Martin Medvešček) opisuje smešno in obenem tragično novico! Igralci in občinstvo spremljajo zanimiv dogodek s smehom in ploskanjem ob taktu glasbe!

Po aretaciji Skoka in Cmoka so razočarani otroci zopet v skrbeh, saj niso prišli do denarja. Čas teče, a še vedno nimajo rešitve. Srečajo se z bankirjem Soudekom (Tomi Leber) in ga prosijo, če bi jim dal naložene družinske prihranke, saj so tudi oni pooblaščen, da denar dvignejo. Gospod bankir privoli in jim prinese ček, med čakanjem se pa usedejo za mizo v gostilni, kjer jim natakar (Jani Filipič) postreže in skrbi za druge goste (Martin Medvešček). Ko se Soudek vrne s čekom, se otroci napotijo v zavod. Odpeljejo se s „človeškim“ avtobusom, ki je posrečeno predstavljen s šoferjem (Ivan Delich) in potniki (Andreja Žagar, Dominika Beltrami Mavrič, Saši Luna Praprotnik, Ivana Petkovšek), ki se premikajo in majejo, kakor bi se v resnici vozili na našem „kolektivu“ po buenosaireskih cestah!

Ko Zebedejevi pridejo do zavoda oddajo ček dvema starejšima gospodoma, Belobradi (Franci Jarc Oberžan) in Dolgobradi (Martin Žagar). Ta dva kar ne moreta verjeti, ko vidita, da je s tem njihov problem rešen.

Kaj pa otroci? Vrnejo se domov in s težavo razložijo mami in atu, kaj so naredili. A sta starša že vse vedela, saj ju je bankir poklical in vprašal, ali res lahko otroci dvignejo denar, ki je bil namenjen ali za povečavo stanovanja, ali za počitnice. Starša otroke pohvalita za tako plemenito in nesebično odločitev.

Igro *Družina Zebedej* je napisal pisatelj Zorko Simčič,

priredila pa sta jo Pavlinka Zupanc in Tone Podržaj, ki je tudi prevzel režijo. Nastopali so sedanjí in bivši učenci Rožmanove šole. Sceno so pripravili Janez Filipič in starši otrok, šepetalki sta bili Marta Rupnik Jerman in Magda Zupanc Petkovšek. Pesmi je naučila Saši Podržaj, napeve in spremljavo, prof. Lučka Marinček Kastelic in Saši Podržaj. Besedilo priložnostne pesmi je napisala Vera Breznikar Podržaj. Cirkuški prizor je pripravila Tatjana Ullua Zorko. Za ples sta bili odgovorni Juli Kastelic in Maru Santana Smersu. Maskirali sta Ani Senovršnik in Ivana Ivanic. Za obleke in rekvizite so poskrbeli Cecilija Močnik Tašner, Monika Verbic Leber, Sonja Petkovšek Boltežar, Monika Zupanc Filipič. Luči in zvok sta bila na skrbi Aleksa Šuca. Program je oblikovala Gabrijela Petkovšek.

Vse vloge so bile lepo naučene in naravno izvedene, kar je sad potrpežljivosti in znanja režiserja ter pridnosti igralcev. Od najstarejšega pa do najmlajšega so se odlično izkazali v igranju in govorjenju slovenskega jezika.

Po končani predstavi se je ga. Alenka Prijatelj Schiffrer zahvalila Rožmanovi šoli in še na poseben način voditeljici šole ge. Nini Pristovnik Diaz in režiserju igre inž. Tonetu Podržaju ter vsej šolski družini, ki je z velikim trudom pripravila tako poučno in privlačno igro.

Ob razhajanju je bilo slišati različna otroška mnenja: „Meni je bil najbolj všeč slon. Smejala sem se, ko sem videla s kakšnimi umazanimi rokami se je njegov oskrbnik vrnil na oder!“ In: „Kako je naredil, da je balon počil?“ In „Jaz sem se smejal, ko je najmlajši v gostilni prosil viski, bratje so mu pa naročili mleko.“ „Meni je bila všeč vožnja s kolektivom.“ „Jaz sem bila ganjena, ko sem videla srečo starčkov“, srečo, ki se je porodila iz dobrote otroških src.

SLOVENSKA VAS

Praznovanje g. Petka

V zadnjih mesecih je bilo v Slovenski vasi v Lanusu več praznovanj, med katerimi je posebej vredno omeniti imenovanje duhovnika lazarista Vinka Bokaliča za buenosaireskega pomožnega škofa in praznovanje devetdesetega rojstnega dne duhovnika Janeza Petka. O prvem dogodku smo že slišali in brali tudi v našem tedniku. Imenovanja so pomembna in v ponos Slovencev v Argentini, ki imajo danes tri visoke cerkvene dostojanstvenike: Andreja Stanovnika ofm cap. nadškofa v Corrientesu, Lojza Urbanča škofa v Catamarci in pomožnega buenosaireskega škofa Vinka Bokaliča C.M. Pomembni pa so tudi življenjski jubileji ljudi, ki so bili prizadevni pionirji pri organiziranju slovenskih skupnost v emigraciji. Mednje brez dvoma sodi tudi duhovnik **č. g. Janez Petek CM.**

Janez Petek se je rodil v Rafočah pri Lukovici 30. julija 1920. Po vojni je odšel iz Slovenije in nadaljeval študij bogoslovja v Španiji. V duhovnika je bil posvečen leta 1947 v Sieni. V Buenos Airesu se je naselil leta 1950. Skupaj z drugimi slovenskimi lazaristi je prišel v Slovensko vas v Lanusu, kjer je že bilo nekaj sto Slovencev v pričakovanju duhovnika. Misijonska družba je tedaj do-

ločila tudi njega, da se je lotil zahtevnega dela organizacije središča, ki je z leti postalo pomembno župnijsko in izobraževalno središče ne le za Slovence, ampak za gosto naseljeno okolico.

Janez Petek je bil predstojnik Baragovega misijonišča, prvi vikar v župniji, ki jo je vodil msgr. Janez Hladnik, nato tudi prvi župnik Marije Kraljice v središču slovenskega naselja. Vendar to ni bil čas imenovanj, ampak obdobje dela. G. Petek je bil ves čas pobudnik, organizator in vodja zahtevnih načrtov. Poleg gradnje župnijske hiše in cerkve v petdesetih prejšnjega stoletja, se je naslednje desetletje lotil gradnje najprej župnijske osnovne šole, nato Baragovega misijonišča, srednje šole, Doma sv. Vincencija za ostarele in dodatnih šolskih poslopij (telovadnica, bazen in nekoliko oddaljeni veliki kompleks za poletne dejavnosti v naravi in duhovna srečanja). Več desetletij je bil uradni predstavnik osnovne in srednje šole Marije Kraljice, pisec prispevkov v župnijskem glasilu, duhovni vodja društva Slovenska vas in cenjen spovednik.

O njegovih lastnostih, vrlinah, prizadevanjih, o njegovem pastoralnem in organizacijskem delu so na več praznovanj spregovorile osebnosti s področij, kjer je deloval. Začetek praznovanja devetdesete obletnice g. Petka je bilo srečanje, ki so ga pripravili nekateri vaščani in so se ga udeležili tudi sobratje iz župnije, redovnice in duhovniki, ki izhajajo iz Slovenske vasi. Tedaj je o g. Petku spregovoril delegat mons. dr. Jure Rode, podjetnik in kulturnik Tone Oblak, direktor srednje šole Marije Kraljice Franci Stanovnik, kulturni referent društva Slovenska vas Peter Rot, in vsi trije prej omenjeni slovenski škofje. Med drugim so tudi sklenili, da se bodo vsako leto po letni škofovski konferenci srečali z rojaki v Slovenki vasi.

V naslednjih tednih je bilo še nekaj srečanj, ki so se ga udeležili nekdanji argentinski državni poslanec Alberto Aramouni, slavljencevi sorodniki, predstavniki društva v Slovenski vasi in prijatelji.

Janez Petek zadnja leta živi v domu sv. Vincencija v Slovenski vasi.

Zadnji verzi priložnostne pesmi pravijo: „Dobrota je vrednota, ki dvakrat osrečuje, ko prejmeš in ko daš. Zdaj vem, da prihaja iz srca“. Tudi naša zahvala Rožmanovi šoli prihaja iz srca!

L.H.

SAN JUSTO

Kosilo upokojencev in prijateljev

„Upokojenci, pridite, da se skupaj poveselimo, da utrdimo vezi iskrenega in pristnega prijateljstva.“ To nam nudi tradicionalno kosilo v Našem domu San Justo. Zadnja nedelja 26. septembra je privabila 90 oseb. Vse zbrane goste sta pozdravili predsednica gospa Mici Malavašič Casullo in podpredsednica gospa Pavla Škraba, ter nam želeli dobro počutje. Imeli smo čast, da nas je spremljal p. Alojzij Kukovica, ki ga je Stane Mustar pripeljal iz zavetišča Rožmanovega doma.

Skupno smo se z minuto molka spomnili upokojencev, ki so nas letos prekmalu zapustili. Med drugimi: Miha Gaser, Martin Radoš, Ivan Makovec in Julko Ravnik. Hvala jim za vse bogastvo lepega vernega življenja. Bog jim bo večni plačnik.

Saj veste, da Slovenci brez petja ne moremo živeti; enako, da vedno

molimo za vse prejete dobrrote: zapeli smo „Je angel Gospodov“. G. pater Kukovica nas je spremljal in blagoslovil jedi.

Kosilo, ki je bilo okusno in odlično pripravljeno, je potekalo v prijateljskem vzdušju. Mize so bile okrašene z rožami; prostori rezervirani za prijatelje, ki so radi skupaj. Stregle so gospe, ki so urno prinašale na mize toplo in okusno hrano. Zgleda, da rad priskoči na pomoč ves upokojenski odbor, da vedno vse uspe v najlepšem redu.

Po sladku smo imeli srečelov; več obiskovalcev je prejelo zanimive dobrote. Preživeli smo lep popoldan. Prisrčna zahvala našim materam in ženam za pomoč v kuhinji, za postrežbo in vsem, ki prostovoljno pomagajo, da se mi starejši srečamo, smo zadovoljni in veseli. Najlepša hvala Mici in Pavli, ki vse to organizirata in pripravi-

ta. Enako naj gredo tudi naše zahvale in čestitke vsem drugim, ki pri tem sodelujejo.

Zares lepe so prireditve, ki družijo nas, ki imamo že „svoja leta“. To nam razveseli srce. Hvala tudi Bogu, da nam je podaril milost bogatega vernega življenja. Lahko smo ponosni, da smo bili del tragične zgodovine 20. stoletja, najbolj krvavega v zgodovini slovenstva, in smo vse to po božji milosti preživeli.

Patru Alojziju zahvala za spremstvo in blagoslov, ki nam ga je podelil ob odhodu.

Po kavi smo se razšli na svoje domove že v pričakovanju naslednjega Božičnega srečanja. Kar sedaj vabimo tudi vas, ki nas še niste obiskali, da se udeležite tega prijateljskega kosila v naši družbi.

Cilka V. Lipar

**G. JOŽE
RAZMIŠLJA**

Naš čas

Čas je v toliko naš, dokler živimo na tem svetu. Za ene je daljši in za druge krajši, ker nismo njegovi gospodarji in z njim ne razpolagamo po naši volji.

Pravijo, da se časi spreminjajo. Resnica pa je, da so časi takšni, kakršni smo ljudje. Če smo dobri, so časi dobri in nasprotno. Na različne spremembe vplivamo mi ljudje. Smo seveda tudi zanje odgovorni.

Tega se vedno in vsi niti ne zavedamo. Vsaj velika večina ne. Zato se tudi ne potrudimo, da bi se mi in po nas časi izboljšali in bi se svet spremenil.

Dokler ne bo spoštovanja človekove osebe in njenega imetja, dokler ne bomo gledali po bratovsko na naše bližnje, ne moremo in ne smemo misliti, da bodo časi drugačni in z njimi ves svet.

Samo dobri in boljši smejo vplivati na druge, da še oni taki postanejo. To pomeni graditi nov svet. Ne gre in ni možnosti, da bi se to zgodilo od enega dne do drugega. A čakati ne smemo in ne odlašati. Odgovorni smo za današnji čas in za prihodnost. Vsekakor bomo dajali odgovor za naše početje in za nepočetje. Bodimo med onimi, ki se tega zavedajo in se vedno in povsod trudijo za dobro. To naj nas vse odlikuje.

Če bomo sami boljši, bomo smeli to zahtevati tudi od drugih.

Besede govorijo, zgledi pa vlečejo. Potrebno je oboje. A važnejše je tisto, kar je močnejše. In to so zgledi.

Napravimo vse, da bi bil naš čas, v kolikor je od nas odvisno, znosnejši. Naše življenje na tem svetu bo bolj prijetno, ker bomo čase oblikovali mi.

Ne predstavljamo si, kako pomenljiva je zavest, da smo v življenju izpolnili našo nalogo in dolžnost.

Literatura Borisa Pahorja

V Centru urbane kulture Kino Šiška je preteklo sredo potekala okrogla miza na temo Boris Pahor kot prevajalski in recepcijski izziv. Na njej so Rene de Ceccatty, Thomas Poiss, Evgen Bavčar in Michal Kopczyk predstavili svoje dožemanje in dožemanje literature Borisa Pahorja v deželah, od koder prihajajo.

Fotograf, esejist, filozof in publicist Evgen Bavčar se je s Pahorjevo literaturo, kot je povedal, srečal še kot otrok, Pahorja osebno pa je pozneje spoznal v Parizu. Pisatelj, dramaturg, prevajalec in literarni kritik Rene de Ceccatty, ki živi v Parizu, je Pahorjevo delo spoznal preko prijatelja, založnika, ki je poskrbel za izid Pahorjevega romana Nekropola v francoščini.

Thomas Poiss iz Nemčije, profesor na Univerzi Humboldt v Berlinu, je delo tržaškega pisatelja spoznal po naključju, ko ga je prijatelj povabil k pisanju recenzije za Frankfurter Allgemeine Zeitung. Prevajalec Michal Kopczyk s Poljske pa je na eno izmed Pahorjevih knjig naletel po naključju pri prijateljici v Kopru, nato je prebral še druge njegove knjige.

Literatura Borisa Pahorja je v slovenskem prostoru postala brana šele zatem, ko je bila že prevedena v tuje jezike. Bavčar razlog za Pahorjevo nespregledanje v domovini vidi v tem, da je Pahor „govoril drugače: o svobodi, o slovenski samoniklosti, o ljudeh, ki so umolknilili“.

Na Poljskem Pahorjeva dela še niso prevedena, je

pa Poljska zgodovina tudi zaznamovana s holokavstom. Kot je povedal Kopczyk, imajo Poljaki do holokavsta poseben odnos, za njih je to njihova tema. Vendar pa sodi po njegovih besedah proza Borisa Pahorja med najpomembnejša poročila o holokavstu, saj je v njej najti tudi vprašanja, ki jih v poljski literaturi ni. Roman Nekropola bi zato moral biti preveden v poljščino, je menil Kopczyk.

Ob izidu Nekropole v nemščini, je kritika zapisala, da je „to knjiga, ki jim je manjkala“. Nemčija se namreč v odnosu do zgodovine po Pissosovih besedah definira preko odnosa do holokavsta. Sam pa knjigo bere kot izkušnjo običajnega človeka, s katerim se lahko poistoveti.

De Ceccatty pa je Pahorjevo pisanje primerjal s pisanjem Prima Levija. Kot je dejal, Pahor o krivdi govori z vidika, kot da zdeva celotno človeštvo. Poleg tega iz njegove Nekropole ne veje sovraštvo, kot ga ni najti v pisanju Prima Levija. Za Poljake pa je Pahorjevo pisanje zanimivo tudi zato, ker govori o večkulturnosti.

CARAPACHAY

Slovo od pokojnih rojakov

Smrt je posegla v našo krajevno skupnost. Dne 25. septembra je po kratki boleznii umrla, v starosti 88 let, gospa **Mara Homan por. Pleško**. Pokojna je bila iz znane številne družine Homan v Škofji Loki, štiri hčere in trije bratje. Očeta so med okupacijo ubili poznejši „zmagovalci“, ker se ni strinjal z boljševiškim nasiljem. Tudi dva brata sta bila umorjena, eden je bil bogoslovec. Ker je bila v nevarnosti tudi ostala družina, so sestre z bratom in mamo odšle ob koncu vojne čez Ljubelj neznani usodi naproti. Preživeli so Vetrinje in druga taborišča in leta 1949 prispeli v Argentino. Naselili so se v tem predelu mesta, kjer so pri dobrih ljudeh dobili stanovanje in z lahkoto našli primerno službo. Zgradili so svoj dom, kakor tudi pokojna Mara, ki se je že v taborišču poročila z Janezom Pleškom. Uredila sta si svoj dom poleg ostalih, v katerem sta se rodila sin Jani in hčerka Anka. Stara mama jim je nato kmalu umrla.

Ko se je začela povezovati slovenska skupnost v okraju in misliti na svoj skupni Dom, je bila Homanova družina med prvimi, ki so sodelovali. Pokojna Mara je začela pomagati pri šolskem tečaju, kjer je bila nekaj let tudi voditeljica. Stalno se je udeleževala prireditev in nedeljskih maši. Na mrtvaškem odru je ležala v Domu, kjer so se številni sorodniki in znanci poslovili in jo po pogrebni maši spremili na zadnji poti na pokopališče Olivos.

Komaj teden pozneje, 1. septembra, pa je na hitro in

ZA NAŠE ZDRAVJE

Maščobe da, a ni vseeno katere

Čeprav jih običajno pojemo preveč, so maščobe v naši prehrani nujno potrebne, še pomembnejša pa je njihova kakovost oziroma sestava maščobnih kislin.

Maščobe imajo v človekovi prehrani hranilno, energijsko in kulinarčno vrednost. Vendar so za človekovo zdravje koristne le, če ne zavzemajo več kot 30 odstotkov energijske vrednosti obroka. Povprečna hrana Evropejcev obsega tudi do 45 odstotkov maščob v obroku, kar je zaskrbljujoče dejstvo.

RAZLIČNE MAŠČOBE

Ni pomembna samo količina, temveč tudi kakovost maščob, natančneje sestava maščobnih kislin v maščobah. Maščobne kisline so življenjsko pomembne, saj povečujejo energijsko gostoto hrane, vplivajo na absorpcijo v maščobah topnih vitaminov (A, D, E, K), izboljšujejo okus hrane, povečajo njeno nasitno vrednost in so rezerve hrane v organizmu. Maščobe so sestavljene iz maščobnih kislin, ki jih v manjših količinah spremljajo še vitamini, fosfatidi, steroli in voski. Lastnosti maščob so odvisne predvsem od sestave maščobnih kislin v maščobah. Te razvrstimo v nasičene, enkrat nenasičene in večkrat nenasičene maščobne kisline.

NASIČENE SO SLABŠE

Živalske maščobe vsebujejo večinoma nasičene maščobne kisline, ki so v prehrani najmanj zaželene, saj pospešujejo nastajanje in razvijanje bolezni moderne civilizacije. Enkrat nenasičene maščobne kisline so najbolj zaželene. V priporočenih količinah celo zmanjšujejo nevarnost obolenj srca in ožilja, poleg tega so zelo stabilne, kar pomeni, da jih lahko uporabljamo tudi za

po kratki boleznii umrl pri 89 letih starosti **Peter Erhovnic**, član naše skupnosti. Pokojni je preživel mladost v Ribnici. Po opravljeni šoli, se je izpopolnjeval v tekstilni šoli v znanem tekstilnem mestu Vukovar v Srbiji. Med okupacijo je bil ponovno doma in kmalu med drugimi interniran v taborišču v Italiji. Po oprostitvi se je s skupino četnikov, ki so se borili proti okupatorjem, prebil čez fronto v Italijo in prišel do zaveznikov. V Rimu je dobil službo na raznih angleških vojaških postojankah. Ker se po vojni ni vrnil v domovino, je ostal zunaj kot begunec, preživel razna taborišča in prišel v Argentino, kjer se je zaposlil v svoji stroki in potem samostojno delal volnene izdelke.

Poročil se je z Lidijo Kobal. Imela sta hčerko Marijo, pri kateri je Peter sedaj živel, po ženini smrti, v mestu Martínez.

Kot narodnjak je pokojni rad zahajal v naš dom. Veselila ga je družba in domače okolje. Dobro se je počutil na prireditvah in pri nedeljski maši. Rad je ostal v pogovorih med znanci.

Naslednji dan, po pogrebni molitvi, ki jo je opravil č. g. Jure Rode, so se številni rojaki poslovili od pokojnega, ko so nato truplo upepelili.

Upamo, da sedaj oba uživata mir v večni domovini. V naši skupnosti bomo oba močno pogrešali, sorodnikom pa izrekamo globoko sožalje.

DAR

cvtje hrane.

Večkrat nenasičene maščobne kisline so za človeka prav tako pomembne. Telo jih dnevno potrebuje okoli 15 gramov. Potrebne so za razvoj in normalno delovanje organizma. Človeško telo jih ne more tvoriti, zato je glavni vir teh kislin rastlinsko olje. Zaradi izrednega pomena za zdravje ljudi so pred leti te kisline poimenovali vitamin F, danes pa jih zaradi visoke energetske vrednosti, ki ni primerljiva z drugimi vitamini, imenujemo esencialne (življenjsko pomembne) maščobne kisline.

MAŠČOBE SO REZERVA ENERGIJE

Maščobe v telesu služijo tudi kot rezerva energije. Hrana, ki jo zaužijemo v prevelikih količinah, se spremeni v maščobe, te pa se nalagajo v tkivu, zlasti podkožju. Če organizem svojih dnevnih potreb po energiji ne more več zadovoljevati z zaužito hrano, telo začne proces razkrajanja v tkivu naloženih maščob in se iz teh rezerv oskrbuje z energijo. Takrat začnemo hujšati.

IZBERITE SVOJE OLJE

Olja so vir nasičenih maščobnih kislin, vendar lahko na tržišču najdemo veliko vrst olja, ki se med seboj razlikujejo po:

- tem, iz katerih vrst oljnic so pridobljena (bučno, oljčno, sončnično olje, olje oljne ogrščice, sojino olje, olje koruznih kalčkov, sezamovo olje, mandljevo olje ...),
- postopkih pridobivanja (rafinirana olja, nerafinirana olja, hladno stiskana olja),
- namenu uporabe: za cvrtje, za kuhanje, za pečenje, za hladno pripravo jedi,
- sestavi maščobnih kislin, npr. olja z znakom Varuje zdravje, ki ga podeljuje Društvo za zdravje srca in ožilja. Takšna olja vsebujejo več kot 34 odstotkov enkrat nenasičenih maščobnih kislin, manj kot 33 odstotkov večkrat nenasičenih maščobnih kislin, manj kot 33 odstotkov nasičenih maščobnih kislin in manj kot en odstotek transmaščobnih kislin.

NOVICE IZ SLOVENIJE

KDAJ PA DIVAČA - KOPER?

Slovenija in Italija sta podpisali sporazum o sofinanciranju študije in projektiranja čezmejne železniške proge Trst - Divača. V njem so natančno določeni nekateri pogoji sodelovanja obeh držav pri tem projektu. Po besedah državnega sekretarja na ministrstvu za promet Igorja Jakomina sporazum predstavlja nadaljnji korak na poti, ki vodi do neposrednega začetka gradnje nove proge. — Še vedno pa se nič ne premakne na odseku Divača — Koper, ki bi mnogo izboljšal položaj koprskega pristanišča.

NOVO VELEPOSLANIŠTVO V LJUBLJANI

Islamska republika Iran je v Sloveniji odprla svoje veleposlaništvo, ki ima za zdaj prostore še v Austria Trend hotelu v Ljubljani. Prvi iranski rezidenčni veleposlanik v Sloveniji pa je postal Mohamed Rahim Agheipur, ki je na zunanjem ministrstvu žepredal tudi kopije poverilnih pisem.

PLAČE, KI DVIGAJO POVPREČJE

Najbolje plačani slovenski menedžer leta 2009 je bil predsednik upravnega odbora SCT Ivan Zidar, ki je imel lani 793.743 evrov bruto prejemkov oz. 2170 evrov bruto dnevno. S 632.000 evri bruto prejemkov mu sledi prvi mož Krke Jože Colarič, na tretjem mestu s 613.610 evri bruto prejemkov pa je prvi mož DZS Bojan Petan, ugotavlja Dnevnikov Objektiv.

BREZ NESREČ

V Zavodu Varna pot so zadovoljni z letošnjim rezultatom Evropske noči brez prometnih nesreč. Kljub temu se je to noč zgodilo 12 prometnih nesreč, v katerih sta bili dve osebi lažje poškodovani, enajst nesreč pa se je končalo z gmotno škodo. Policisti so po navedbah zavoda ustavili in kontrolirali 2261 voznikov, od tega so preizkus alkoholiziranosti odredili 1662 voznikom. Pri 58 voznikih je bila stopnja alkohola večja od dovoljene, pet voznikov je preizkus odklonilo, 50 posameznikom pa so začasno odvzeli vozniško dovoljenje.

PO SVETU

RUDNIŠKE NESREČE

Medtem ko se rešeni čilski rudarji veselijo svobode in novega življenja, pa so manj sreče imeli njihovi kitajski in ekvadorski kolegi. V eksploziji rudnika v osrednji provinci Henan na Kitajskem je umrlo najmanj 31 rudarjev. Reševalci medtem še vedno iščejo 6 pogrešanih rudarjev, a so njihove možnosti za preživetje manjše. V Ekvadorju so dva pogrešana rudarja našli mrtva, dva pa še iščejo. Te nesreče kažejo na pomanjkljivo varnost v rudnikih, ki so že sami po sebi nevarni. Kitajski rudniki veljajo za najbolj nevarne na svetu - vsako leto v njih umre več tisoč rudarjev. Po uradnih podatkih je samo lani umrlo več kot 2600 ljudi, strokovnjaki pa menijo, da je ta številka še večja.

FRANCIJA STAVKA

Načrtovana pokojninska reforma vznemirja tudi Francoze. Najbolj sporno je zvišanje upokojitvene dobe z 60 na 62 let do leta 2018. Prenovljeno zakonodajo je že potrdil spodnji dom parlamenta. Zgornji dom - senat - naj bi o njej glasoval to sredo. Zaradi nje se je v Franciji v minulih tednih zvrstilo več stavk. Zadnje so prejšnji torek začeli zaposleni v javnem prometu, učitelji, novinarji ter številni drugi uslužbenci. Pozneje se je stavka nadaljevala v zmanjšanem obsegu, saj so se mnogi vrnili na delo. V soboto se je spet razmahnila; po navedbah sindikatov je na ulicah francoskih mest protestiralo tri milijone ljudi, po ocenah policije pa 800 tisoč.

SILOVITI TAJFUN

Filipine je v ponedeljek zjutraj prizadejal najsilovitejši tajfun zadnjih let. Doslej je bilo najhujše na severovzhodu, kjer se nahaja otok Luzon. Oblasti so že preselile na varno več kot 3 tisoč ljudi. Neurje je kljub temu terjalo vsaj dve življenji. V državi so morali odpovedati številne notranje lete, šole so zaprte. V gorah se je sprožilo več zemeljskih plazov. Tajfun, ki piha z močjo 260 kilometrov na uro, je sredi dneva prešel na kopno.

BRITANIJA POD GROŽNJO

Britanska notranja ministrica Theresa May je povedala, da se država sooča z zelo resno grožnjo terorističnega napada. London bo sicer objavil nove prednostne naloge v strategiji nacionalne varnosti, ki naj bi se osredotočila predvsem na terorizem in napade hekerjev.

SPLOŠNE VOLITVE V ZDA

Američani se bodo 2. novembra podali na splošne volitve, ki jih tako kot leta 2006 in leta 2008 zaznamuje želja po spremembah. Tokrat se dobri rezultati tako v kongresu kot na gubernerskih in drugih volitvah obetajo republikanskim kandidatom. Po dveh letih popolne oblasti demokratov v Washingtonu se Američani predvsem zaradi negotovega gospodarskega položaja in visoke stopnje brezposelnosti še vedno ne počutijo dobro. V kampanjo se je podal tudi predsednik Barack Obama.

PISALI SMO PRED 50 LETI

OB ŠTIRIDESETLETNICI KOROŠKEGA PLEBISCITA 10.10.1920-10.10.1960

Štirideset let je, kar smo Slovenci že v drugič v zgodovini izgubili plebiscit (prvič leta 1866 v Beneški Sloveniji, ki se je odločila za Italijo!), s katerim smo sedaj izgubili „zibelko svojo“ - Koroško. Nemci slave letos svoje zmagoslavje, o katerem danes vemo - po odkritju senzacionalnih dokumentov, ki jih je objavil iz tajnega ameriškega arhiva dr. A. Kuhar v Koledarju-Zborniku Svobodne Slovenije za leto 1956, 47-79) - da ga niso dosegli s svojim orožjem temveč z neresničnim ilegalnim protimednarodno-pravnim posredovanjem severno ameriške komisije na Dunaju prof. Coolidge in njegovega odposlanca polkovnika Milesa. ...

td

OBČNI ZBOR DRUŠTVA SLOVENCEV V BUENOS AIRESU

V nedeljo 16. oktobra 1960. je bil po maši v Slovenski hiši na Ramon Falconu XIV. redni občni zbor Društva Slovencev v Buenos Airesu. Navzočih je bilo 98 članov, pooblastila pa poslalo 185 članov ter je tako skupno bilo zastopanih 283 članov. ...

Novoizvoljeni odbor je imel po občnem zboru takoj sejo, na kateri se je konstituiral takole: predsednik prof. Lojze Horvat, I. podpredsednik France Pernišek, II. podpredsednik Robert Petriček, tajnik Božo Žužek, blagajnik Janez Kralj, gospodar Nace Grohar, mladinski referent Aleksander Majhen, kulturni referent Miha Gaser, socialni referent Albin Magister st. in organizacijski referent Božo Fink. Odborniki so pa: Mara Bidovec, Nande Češarek, Tinca Glavan, Ruda Jurčec, Jože Jonke, Rudolf Keršič, Marko Kremžar, Stanko Mehle, Anton Orehar, Rudolf Smersu, Edi Škulj, Janez Šparhakelj in Lojze Žužek.

Svobodna Slovenija, 20. oktobra 1960 - št. 42

PRESTAVLJEN VRH

Načrtovani izraelsko-palestinski vrh, ki naj bi bil v Parizu 21. oktobra, to je v četrtek, je prestavljen. Iz urada izraelskega premierja so sporočili, da se bodo vpletene strani dogovorile za drug datum. Kot je znano, je francoski predsednik Nicolas Sarkozy povabil predsednika izraelske vlade Benjamina Netanjahuja, palestinskega predsednika Mahmuda Abasa in predsednika Egipta Hosnija Mubaraka na srečanje še pred koncem oktobra. Prestavljen vrh je še en znak, da so mirovna pogajanja, ki so se začela na začetku septembra, zašla v slepo ulico. Medtem sta bila v letalskem napadu izraelskih sil v Gazi ubita dva Palestinca, eden je ranjen. Izraelska vojska je sporočila, da je napadla skupino, ki se je pripravljala na izstrelitev raket na Izrael.

PO NESREČI, NA DELO

Madžarska tovarna aluminija, iz katere je pred slabima dvema tednoma iztekla strupena rdeča gošča, je kljub opozorilom okoljevarstvenikov spet začela obratovati. Vlada je namreč sporočila, da mora z vodstvom tovarne uskladiti dodatne podatke. Očitno so podatki usklajeni, saj so oblasti pozneje sporočile, da so proizvodnjo znova zagnale. Za normalno obratovanje tovarne bodo potrebni največ štirje dnevi. Skupina evropskih poslancev je medtem zaradi kemične nesreče na Madžarskem na Evropsko komisijo naslovila vprašanje. Upa, da bodo o njem razpravljali že prihodnji teden.

NOVA STRATEGIJA NATA

V Bruslju je potekalo izredno zasedanje obrambnih in zunanjih ministrov zveze Nato. Ena od glavnih tem pogovorov je bila nova strategija zavezništva, ki ji bo Nato sprejel na novembrskem vrhu v Lizboni. Osrednji vsebinski poudarki pri pripravi koncepta so bili reforma Natove poveljniške strukture, vzpostavljanje protiraketne obrambe, krepitev partnerstev po svetu in opredelitev izzivov prihodnosti.

RESUMEN DE ESTA EDICION

50 AÑOS

La Dra. Katica Cukjati tuvo las palabras centrales en los festejos por los 50 años de los cursos secundarios “Srednješolski tečaj”. Comenzó en 1959 como un taller literario bajo la dirección de Marko Kremžar. Dos años más tarde, creció y se convirtió en un curso. Hacia finales de 1963 Kremžar denominó al curso por el fallecido director Marko Bajuk, el iniciador de la educación eslovena en el exilio. (*Págs. 1y 2*)

LA CALLE DE TITO

Los 51 firmantes de la declaración de Nova revija sostienen que cualquier tipo de alabanza y adoración a la figura de Josip Broz Tito está en contra de la Constitución eslovena y sus leyes. Por lo tanto, escribieron, “se sienten amenazados” y solicitan que el Tribunal Constitucional derogue el decreto de nombramiento de calles que hará que una calle de Ljubljana lleve el nombre de Tito. De realizarse el acto, sostienen los firmantes, se violan gravemente los derechos constitucionales de los ciudadanos eslovenos. En respuesta a la iniciativa de Nova revija, el consejero del partido Verde de Eslovenia declaró a la prensa que no entrará en la cuestión de la constitucionalidad de la propuesta y si el Tribunal así la considera, también estará bien. Añadió, que las calles radiales de Ljubljana llevan el nombre de ciudades y regiones a las que gravitan y que sería la primera vez que sea un nombre de persona y sugirió otro lugar para la calle Tito. (*Pág. 1*)

NUEVO LIBRO

En la editorial Družina publicaron, conjuntamente con Nova slovenska zaveza, un nuevo libro de la Serie *Čas in ljudje* (El tiempo y la gente) bajo el título *Vetrinj*. Este libro representa un riquísimo material para la comprensión de la tragedia de Vetrinje y las responsabilidades de los actores en estos hechos. Jože Pavlič y Jožef Kočar fueron los encargados de compilar artículos, cartas, charlas, recuerdos y testimonios de un gran número de autores. En la dedicatoria del libro escribieron que está dedicado a la memoria de todas las víctimas de la revolución bolchevique en Eslovenia, con el deseo y la esperanza de que estas experiencias y recuerdos enseñen, y no volver a repetir la historia. (*Pág. 2*)

ENCUENTRO ESCOLAR

El pasado 2 de octubre los alumnos de los cursos de idioma esloveno se reunieron en el Centro esloveno capitalino para el acto en honor al beato Anton Martin Slomšek. La misa la presidió el mons. Jure Rode y en su homilía contó como el beato eligió a su padrino de confirmación. El acto siguió en el salón principal con la obra representada por el curso Rožmanova šola de San Martín. El padre de la familia Zebedej contó que el hogar de ancianos se iba a cerrar por falta de dinero. Los niños recordaron que el Circo necesitaba nuevos talentos y que tendrían paga. Prepararon los números y al terminar la presentación, llegó la policía para arrestar a los dueños por fraude. ¿Y el dinero? Al regreso, se cruzaron con un banquero y pidieron extraer los ahorros de la familia. Este hizo el cheque y lo llevaron al asilo. Los niños volvieron a casa y les contaron a los padres lo que hicieron; ellos ya lo sabían y los felicitaron por la buena acción. Todos los presentes se divirtieron y camino a casa comentaron las partes más interesantes de la obra. Felicitaciones. (*Pág. 3*)

PADRE PETEK

En los últimos meses los eslovenos de Lanús tuvieron varias celebraciones. Entre ellas se destacan el nombramiento de Vinko Bokalič como obispo auxiliar de Buenos Aires y los 90 años de edad del padre Janez Petek. Éste nació en Eslovenia el 30 de julio de 1920. Tras la guerra continuó sus estudios teológicos en España. Se instaló en Buenos Aires en 1950 y junto con otros padres lazaristas trabajó en la Slovenska vas de Lanús. El p. Janez fue el representante de la misión de Baraga, el primer vicario de la parroquia encabezada por Mons. Janez Hladnik y el primer párroco de María Reina en el centro del pueblo esloveno en Lanús. Durante décadas fue el representante del colegio primario y secundario de María Reina, escribió para el periódico de la parroquia y fue el líder espiritual de la Asociación Slovenska vas. (*Pág.3*)

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Mizerit** / Propietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alenka Godec** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158-C1407GSR BUENOS AIRES-ARGENTINA** Tel.: (54-11) **4636-0841 / 4636-2421** (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar** in **esloveniau@gmail.com** **Za Društvo ZS:** Alenka Jenko Godec / **Urednik:** Tone Mizerit

Sodelovali so še: Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Jože Horn, Katica Cukjati, Luciana Hribar, Štefi Leber, Peter Rot, Cilka Lipar in Ivan Žnidar.

Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: Za Argentino \$240, pri pošiljanju po pošti: sivi papir \$320, beli papir \$425; Bariloche \$285; obmejne države Argentine 120 USA dol.; ostale države Amerike 135 USA dol.; ostale države po svetu 145 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 95 USA dol. za vse države.**Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.**

Čeke: V Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebné) na ime „Antonio Mizerit“.

Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / California 2750-C1289ABJ Buenos Aires-Argentina / Tel.: (54-11) 4301-5040 / E-mail: info@vilko.com.ar

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Cuenta Nº 7211
	R. Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

TURIZEM
TURISMO BLED
EVT Leg. 12618
Dis. 2089
de Lucia Bogataj
H. Yrigoyen 2682 L. 5-San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

ZDRAVNIKI
Dr. Klavdija V. Bavec-Nevrolog,
Nevropsihiater. Konzultorij v **Ramos**
Mejiji, Tabladi in **Belgrano**. Ordinira
ob **ponedeljkih** in torkih od 13. do
19. ure. Ob sobotah od 9. do 14
ure. Prijave na telefon: 4652-7967.
Nujno pa na **15-6942-7574**.

ZOBOZDRAVNIKI
Dr. Damijana Sparhakl-Zobozdrav-
nica-Spolna odontologija-Belgrano
123, 6. nadstr. "4"-Ramos Mejía-
Tel.: 4464-0474

ADVOKATI
DOBOVŠEK & asociados-
odvetniki. Zapuščinske zadeve.
Somellera 5507, (1439)
Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386.
E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič-Odvetnica-
Uradna prevajalka za slovenski jezik
Lavalle 1290, pis. 402-Tel.
4382-1148-15-4088-5844-
mpoznic@fibertel.com.ar

Dra. Ana C. Farreras de Kočar.-
Sucesiones-Contratos-Familia-Com-
ercial-Laboral-Civil-Jubilaciones-
Pensiones. Martes y viernes de 15 a
18 hs. Ricchieri 67 3º H (1704)
Ramos Mejía. Tel.: 4656-4039-
Cel.: 15-6447-9683
farrerasanac-te@yahoo.com.ar

OBVESTILA

SOBOTA, 23. oktobra:
Redni pouk na
srednješolskem tečaju RMB,
ob 15. uri v Slovenski hiši.
SKA vabi na Debeljakov
večer, ob 20. uri v Sloven-
ski hiši.

NEDELJA, 24. oktobra:
Predavanje dr. Borisa
Štrfička „Hormonske spre-
membe po 40. letu“ za
može, dekleta in žene, ob
10.30 uri v Slomškovem
domu.

Dobrodelni asado ZSMŽ
iz Slovenske vasi ob 12.30
uri. Po asadu bo srečelov z
lepimi in praktičnimi dobit-
ki.

Srečanje šolskih zborov,
ob 18. uri v Našem domu
San Justo.

PETEK, 29. oktobra:

Začetek dvodnevni du-
hovnih vaj za može in žene
SOBOTA, 30. oktobra:
Redni pouk na
srednješolskem tečaju RMB,
ob 15. uri v Slovenski hiši.

SKA vabi na koncert
Luka Somoza Osterc, ob
20.uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 31. oktobra:
43. obletnica na Pristavi
SREDA, 3. novembra:
Učiteljska seja, ob 19.30
uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 7. novembra:
Zvezni mladinski dan v
Slomškovem domu.

SOBOTA, 13. novem-
bra:

Zaključna prireditve
tečaja RMB, v Slovenski
hiši.

NEDELJA, 14. novem-

Matjaž RAVNIK

odvetnik

Civilne, delavske in trgovske tožbe
Pogodbe - nepremičninske razprave
Dediščine - Zapuščinske zadeve

Buenos Aires: Viamonte Nº 1337 — 2º D
Torek in četrtek od 15. do 19. ure
Tel/fax: 4372-6362

San Justo: Perú Nº 2650
Ponedeljek, sreda in petek od 15. do 19. ure
Tel/fax: 3969-6500

E-mail: mravnik@telecentro.com.ar

SLOVENCİ IN ŠPORT

DOBER IZKUPIČEK LETA 2010

Slovenska nogometna reprezentanca je na tekmi kva-
lifikacij za uvrstitev na evropsko prvenstvo 2012 v
skupini C v Tallinnu premagala Estonijo z 1:0. Edini
zadetek na tekmi je dosegel Andrej Sidorenkov, ki je v
66. minuti premagal svojega vratarja. Za Slovenijo so
igrali: S. Handanovič, Brečko, Šuler, Cesar, Jokič, Rados-
avljevič, Koren, Birska (od 90. Ljubijankič), Iličič (od 65.
Kirm), Novakovič, Matavž (od 52. Dedič).

Slovenski nogometaši so opravili še zadnje letošnje
dejanje kvalifikacijskega ciklusa za evropsko prvenstvo,
ki ga bosta čez dve leti gostili Poljska in Ukrajina. S temi
točkami iz Estonije in ugodnem izidu dvoboja med
Ferskimi otoki in Severno Irsko (1:1) si je slovenska vrsta
močno popravila možnosti za izpolnitev nove velike
želje: igranja na novem velikem zaključnem turnirju, pa
čeprav je do konca kvalifikacij še daleč. Naslednja tekma
v boju za EP 2012 Kekove igralce čaka šele 25. marca
prihodnje leto, ko bodo v Stožice prišli favoriti skupine C
Italijani.

Slovenija je v uvodnih trenutkih pustila malce boljši
vtis od domačinov, ki so čakali le na protinapade. Toda
začetna živčnost domače vrste je kmalu minila in nato je
bila prav ona tista, ki je bila - v sicer precej nerazburljivi
igri s številnimi „nabijanji“ žoge v prazno - malce
konkretnješa. V 17. minuti je dotlej edini pravi strel proti
golju z 20 metrov sprožil Kaimar Saag, vendar je Samir
Handanovič odlično posredoval. Na drugi strani je edina
slovenska strela proti vratom šele v 45. minuti sprožil
Milivoje Novakovič, najprej je z lobom meril previsoko,
nato pa z glavo poslal žogo mimo gola.

Po slabem prvem polčasu je Kek kmalu po začetku
druga dela iz igre povlekel Matavža, napad pa osvežil
z Zlatkom Dedičem. Toda na igrišču si ni nič spremenilo.
Igra je bila še vedno slaba, brez pravih idej in rešitev,
Estonci, ki niso bili na nič višji ravni od Slovenije, pa so
nekajkrat le pokazali, da lahko zapretijo. A v 65. minuti
se je mreža le zatresla. Na veselje kakih 100 slovenskih
navijačev, ki so prispeli v Tallinn, je zadela Kekova četa.

Bojan Jokič si je na robu kazenskega prostora pripra-
vil ugoden položaj za strel, tega je izvedel slabo, a je
žoga prišla do Dediča, ta je takoj (tudi nenatančno)
sprožil, žogo pa je v lastno mrežo nato nespretno
pospravil Andrej Sidorenko.

bra:
Zlata maša č. g. Daneta
Vrečarja CDB v
Slomškovem domu.

SOBOTA, 27. novem-
bra:
XXI. veselica narodnih
plesov, na Slovenski Prista-
vi.

OSEBNE

NOVICE

Krst

Dne 16. oktobra je v
cerkvi Marije Pomočnice v
Ramos Mejiji prejel zakra-
ment sv. krsta **Lukas Lemez**.
Mamica je Marija Celeste
Štefe očka pa Pablo Lemez.
Za botra sta bila Janez Štefe
in Lilia Pena. **Srečni družini**
naše čestitke!

Nova diplomantka

Na Universidad del Sal-
vador je 1. oktobra predsta-
vila tezo in diplomirala kot
„Licenciada en periodis-
mo“ gđc. **Karina Marušič**.
Iskrene čestitke!

DAROVALI SO

V dobrodelni sklad Zve-
ze slovenskih mater in žena
sta darovala N.N. Castelar
100.- pesov in g. Janez
Kožar 200.- pesov v spomin
g. Martina Radoša. **Bog**
plačaj!

Slovenska kulturna akcija

vabi na koncert, ki ga bo imel

BARITONIST LUKA SOMOZA OSTERC

klavirska spremljava PROF. DEMIAN APICELLA

V veliki dvorani Slovenske hiše, v soboto, 30. oktobra ob 20. uri
Ramón L. Falcón 4158, Capital Federal

„Jaz sem vstajenje in življenje,
kdor Vame veruje, bo živel, tudi če umrje“
(Jn. 10,25)

Vsem prijateljem in znancem z žalostjo sporočamo, da je 8.
oktobra, v San Justu, v 76. letu starosti zaspala v Gospodu, naša
draga mama, žena, babica, prababica, sestra

Stanislava Močnik

roj. Pregelj

Zahvaljujemo se vsem, ki so se udeležili zadnjega slovesa,
mašniku Jorgetu Pintosu za mašo za pokojnico, Franciju Cukjatiju za
pogrebno mašo in obred na pokopališču, in delegatu dr. Juretu
Rodetu za molitve ob krsti.

Priporočamo jo v molitev za pokoj njene duše in v blag spomin!

Žalujoči:

mož **Oskar Pregelj**;
hčerke: **Marija** in mož **Eduardo Lucas, Marta** vdova **Plath**,
Olga in mož **Janko Mehle, Cvetka** in mož **Janko Žnidaršič**;
sinovi: **Oskar** z ženo **Veroniko Grabnar**,
Stanko z ženo **Marjeto Kociman**,
Karel z ženo **Moniko Svetlin**;
vnukinje in vnuki: **Mirko, Daniel** z ženo **Roxano, Robert**,
Fredi, Danijel, Aleksander, Martin, Lucija, Luka, Tomaž,
Cecilija, Monika, Jože, Niko, Kristijan, Pavel, Marjan, Karel,
Mikaela, Cintia, Erika, Adriana, Sebi in **Maksi**;
pravnuke **Tiago**;
brat **France** z družino;
sestre: **Marija, Angela, Amalija, Francka, Rezka** z družinami,
ter ostali sorodniki.

Argentina, Slovenija, Italija, Čile in Kanada.

Slovenska kulturna akcija

vas prisrčno vabi na

DEBELJAKOV VEČER

predvajanje video filma o proglasitvi **dr. Tineta Debeljaka** za častnega člana
Muzejskega društva v Škofji Loki, in predstavitev njegovega prevoda
iz poljščine Olimpijski venec z ilustracijami *Bare Remec*.
V soboto, 23. oktobra ob 20. uri,
v dvorani Dr. Tineta Debeljaka v Slovenski hiši.

Naš dom San Justo

»Dva raztresena tasta« in »Dve vsevedni tašči«

v izvedbi Gledališke skupine Našega doma.

Sreda, 27. oktobra ob 19.30. uri

Prav lepo vabljeni!

Tebe ljubim moj gospod in moj Bog

Z žalostjo sporočamo, da je dne 12. septembra bila poklicana
k Bogu naša mama, stara mama, prastara mama, sestra, teta in stara
teta gospa

Albina Boltežar

roj. Borštnar

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki
so nam stali ob strani in zanj molili. Posebna zahvala gospem
Franciki Benko, Kati Potočnik, Emiliji Seršen in Ludmili Straus. Prav
tako osebju zavetišča škofa Rožmana.

Žalujoči:

sin **Marjan** in žena **Ani Klemen**;
hčerka **Majda** in mož **Jorge**;
vnuki: **Damian, Tomaž, Marjan, Andrea, Jorge**,
Pablo, Marcos, Rodrigo, Mariana in **Carolina**
ter ostalo sorodstvo.

Buenos Aires-Argentina, Slovenija, Kanada.